

Не трѣбва мѣсля да ходими на далечъ за доказателстваааа за това че е тъй! Нѣй можи да си напомнимъ казаніето на нашитѣ майкѣ, за формитѣ и облеклата на старитѣ преди сто години, да приложимъ при тѣхъ формитѣ или облеклата сегашни, та да видими можемъ ли позна помежду имъ нѣкоя разлика или не?! О!! . . голяма разлика щее съгледами, за която, ако бѣ да са посмыслимъ какъ смѣиха можали нѣй да идими толкози напредъ въ формитѣ и облеклата, дѣто сми станали туку рѣчи комахай цѣли Европейки!!! а отъ къмъ ученіето и образованіето ся намѣрвамы натай ниския степенъ на сравненіето, засрамили бѣхмы ся.

Опростѣте ма, молъж ви за тази ми изречена истина, която и мене ми е твърдѣ тежка! — Но, е и таквазъ, която не може и не трѣбва да ся смѣлчи, за да можемъ да излѣземъ ни предъ такова срамотно за насъ положеніе! Трѣбва да изповѣдамы цѣлжтж истинна, — и да са ползувамы отъ нежъ за напредъ, ако не за насъ си, а то поне за милитѣ наши потомкѣ, да ги управими и улеснимъ въ правыя и добрыя пжтъ, за да стигнатъ по скоро, та дано поне тѣ да запълнятъ праздното наше мѣсто въ редѣтъ, въ който споредъ напредваніето ни въ дрехитѣ трѣбваше да държимъ и въ напредваніето на просвѣщеніето

И тъй, мили мои съгражданкѣ, между многото ни другѣ домашны грижи, нека приложимъ и тази, която е и най-нуждната грижа за просвѣщеніето на девойкитѣ! защото нашето мило отечество, милата наша Българія за нищо друго нѣма толкозъ голѣма нужда, колкото за достойнѣ и просвѣщенны майкѣ, които да могатъ отхрани достойнѣ чада, които и за себе си да живѣжтъ по честито и народѣтъ си да ползувать и отечеството, споредъ желаніето на милостивыя нашъ царь Султанъ Абдулъ Азиса, който неморимо са труди за просвѣщеніето на сичкитѣ народи безъ разлика на вѣроисповѣданіето

Ето нѣй съ очитѣ си виждами днесъ какъ мжжката челядь на нашето отечество все повече и повече ся образува и тука и вънъ по Европа, а нашій бѣденъ полъ остава още все въ тинята на простотіята, недостойнѣ да бждемъ другаркѣ равны съ прѣдначенитѣ си; а това е една голѣма загуба за нашій полъ, това е униженіе за насъ. Трѣбва прочее да са постараймы за собственото си достолѣпіе, трѣбва да са потрудимъ да отвѣдимъ и възпитамы другаркѣ достойнѣ за тѣхъ, ако не ищемъ да бждемъ прѣзирани и отфърленѣ....

Както ся трудимъ да имъ набавимъ зестра, която ся изяда, и прикѣя, която ся съдира, тъй да ся потрудимъ да имъ набавимъ и душевна зестра и прыкѣя, която ся не изяда и не свѣрша; защото ще доди врѣме, почитаеми Г-жи! дето не ще иматъ цѣна голѣмытѣ сумѣ на зестрата, ни прикѣя,